

CUT #083

MEDLEMSBLAD FOR MEDIELÆRERFORENINGEN OKTOBER 2006

B-niveau forude!

SÅDAN SKYDER DU MEDIEFAG-B I GANG
MED NY TEKNOLOGI, NYE MÅL OG NYE KARAKTERER

>> PÆDAGOGISKE KLIP ANALYSE AF HEAVENLY CREATURES OBS-KAMPAGNER SOM FORLØB
>> KURSER LET'S EDIT-REDIGERING MEDIEFAG-B TUREN GÅR TIL PRAG >> PODCASTING
SÅDAN GØR DU >> NYE KARAKTERER HOLD STYR PÅ SKALAEN >> ANMELDELSER
FILMENS HISTORIE ALENE MED ET KAMERA >> FAGKONSULENTEN FREMGANG OG UDVIKLING

CUT #083

Redaktion

KATHRINE AGGEBØ
MARTIN HOULIND
MIMI OLSEN

aggæbo@humleby.dk
houlind@emille-og-andreas.dk
mimi.olsen1@skolekom.dk

Skribenter i dette nummer

ERIK ERSTRUP
MARTIN HOULIND
HANS OLUF SCHOU
LARS NIELSEN
NEEL SCHUCANY
KIRSTEN ANDERSEN
SØREN JAKOBSEN

Greve Gymnasium
Roskilde Katedralskole
Viby Amtsgymnasium
Roskilde Amtsgymnasium
Roskilde Handelsgymnasium
Christianshavns Gymnasium
Odsherred Gymnasium

Tryk

DJ-TRYKCENTER

dj.tryk@mail.tele.dk

Mediefags hjemmeside

www.emu.dk/gym/fag/ft

WEBMASTER

Ole Østergaard

ole.oestergaard@skolekom.dk

DEADLINE FOR CUT #084

17. JANUAR 2007

Medielærerforeningens bestyrelse

FORMAND

Søren Jakobsen, Roskildevej 134, 2. th, 2500 Valby. Tlf. 38 79 26 04.
E-mail: jakobsensoeren@mail.tele.dk

KASSERER & MEDLEMSREGISTRATOR

Barbara Tvede Hansen, Griffenfeldsgade 10, 4. th, 2200 København.
Tlf. 35 55 80 45. E-mail: barbaratvede@itu.dk
Gironummer: 825-4850

MEDLEM AF PS & MEDLEM AF EKKOs REDAKTION

Mikael Busch, Geflonsvej 28B, 6000 Kolding. Tlf. 75 50 93 70.
E-mail: mb@kolding-gym.dk

SEKRETÆR, WEB-KONTAKT OG KURSUSAKTIVITET

Kirsten Andersen, Hvidtjørnevej 26, 2720 Vanløse. Tlf. 38 74 38 27.
E-mail: ka.cg@cl.kk.dk

REPRÆSENTANT I CUT-REDAKTIONEN & MEDLEM AF FAGLIGT FORUM

Mimi Olsen, Nørrebrogade 70 3.tv, 2200 Kbh. N. Tlf. 35 39 12 29.
E-mail: mimi.olsen1@skolekom.dk

KURSUSAKTIVITET

Henning Bøtner Hansen, Solkrogen 5, 9000 Aalborg. Tlf. 98 10 36 60.
E-mail: hennigboetner@hotmail.com

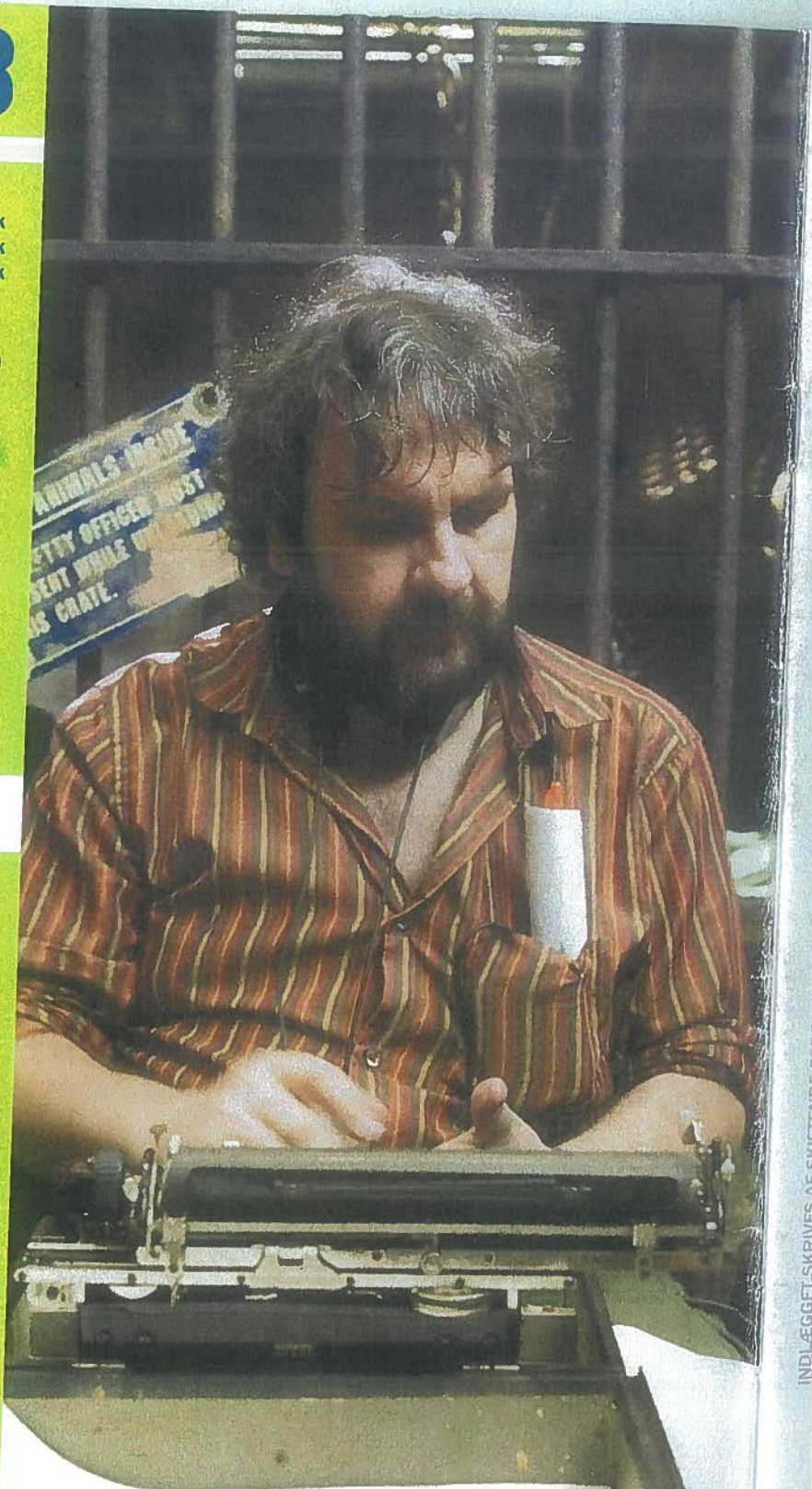
AD HOC

Niklas Nonnegaard-Pedersen, Vesterbrogade 100, 2. tv, 1620 Kbh. V.
Tlf. 32 96 03 36. E-mail: niklas@rockbandetspy.dk

ANNONCERING I CUT

Priser 1 side - 800 kr. ½ side - 450,- kr.

Kontakt Kathrine Aggebo, Carstensgade 64, 1770 Kbh. V.
Tlf. 33 91 15 07. E-mail: aggebo@humleby.dk

FORSIDEBILLEDET: EN INDSPILNING TIL KONGENES HERRE (FOTO: SF FILM)
KOLON/BILLEDET: INDSPILNINGER TIL KING KONG (FOTO: UIP)

POINT OF VIEW

DIGITALISÉR, RIP OG BRÆND

I forrige nummers *Point of View* berørte Ole Østergaard (bl.a.) problematikken omkring eksamenscitater og efterlyste muligheden for at benytte tidskoder på dvd'er til eksamenscitater.

Jeg er nu ikke sikker på det er en gangbar vej, snarere en lappeløsning, der grundlæggende ikke forbedrer elevernes situation ved eksamen og som heller ikke virker befordrende på udviklingen inden for faget.

Mine erfaringer er, at mulighederne for redigering og kopiering af film på dvd faktisk er til stede og at mulighederne åbner op for en mere varieret undervisning, der tager udgangspunkt i, at de fleste skoler råder over ganske mange computere og at eleverne, som Ole Østergaard så rigtigt pointerer, hyppigt er i besiddelse af en betydelig fortrolighed med computere.

I undervisningen kan det, i al fald blandt mine elever, være svært at fastholde eleverne i næranalysen, ikke mindst hvis den skal tage udgangspunkt i klasseforeviste citater. Væsentligt bedre går det hvis eleverne selv kan spole frem og tilbage i udleverede digitale filmcitater. Eleverne får her en reel mulighed for at gå ind i en shot-to-shot analyse. Samtidigt kan eleverne, når de fremlægger deres analyse, klippe illustrative stilbilleder ud af det digitale filmcitater og ind i deres PowerPoint.

De udleverede filmcitater kan ligeledes tjene som ordinær lektie (så mængden af forevisning i undervisningstiden begrænses), eller inddrages i forbindelse med skriftligt arbejde.

Få ting har gjort mit arbejde nemmere end min harddiskoptager. Den sikrer en lind strøm af film, dokumentarudsendelser, reklamer og musikvideoer.

Internettet leverer programoversigten (f.eks. www.ontv.dk) og så er det blot at kode maskinen en gang om ugen, for til slut at brænde det bevaringsværdige på dvd'er. Og når eksamenscitaterne skal klippes til, er harddiskoptageren væsentlig nemmere at bruge end computeren. Alle optagelser fra maskinen kan i sagens natur uden videre kopieres og klippes til eksamenscitater, men det gælder også for en ganske betydelig del af de dvd'er, som vi køber og har købt.

De kopisikrede dvd'er udgør faktisk heller ikke et uoverkommeligt praktisk problem, de skal blot rippes ved hjælp af et computerprogram hvis man ønsker at benytte dem. At det ikke er nemt at rippe en dvd er jeg, for at sige det pænt, ikke enig med Ole Østergaard i (spørg blot jeres elever hvor svært det er!). Der findes en lang række programmer, der aldeles smertefrit ripper alle købe-dvd'er og mange af dem er gratis freeware-programmer, eksempelvis "dvd Shrink 3.2". Programmet kan klare rippeprocessen med 3 klik med musen og kan hentes på internetadressen: www.afterdawn.com/software/video_software/dvd_rippers/dvd_shrink.cfm. Herefter er det blot at brænde dvd'en i computeren.

Men....Hvad med ophavsrettighederne? Her forholder det sig ikke væsentligt anderledes end med vhs (hvilket jo ret beset ikke gør problemet mindre). Til gengæld er det tankevækkende (og egentlig ikke særligt betrykkende) at være en del af et fag hvor et helt centralt element, nemlig filmanalysen, foregår i noget der i bedste fald er en ophavsmæssig gråzone. En legalisering af fagets materialebrug er oprigtig talt tiltrængt, ikke mindst i kraft af de offentligt tilgængelige studieplaner og mediefagets betydelige vækst. Men er det muligt? Tiltag i den retning efterlyses kraftigt her fra Amtsgymnasiet i Roskilde.

—Lars Nielsen

Himmel & helvede

Peter Jacksons fjerde film, *Heavenly Creatures*, er – på trods af Hollywoods megalomane budgetter afsat til *Ringenes Herre*-trilogien og den svulstige *King Kong* – stadig hans bedste. *Heavenly Creatures* er en tour de force i instruktørens eventyrlige fortælleglæde, splat og balstyrisk kameraarbejde, men de faste jacksonske bestanddele kombineres med en historisk realisme og en sober iscenesættelse af de to hovedpersoners sociale problemer, så vi nikker forstående og genkendende til dilemmaserne og samtidig magtesløst væmmes og tager afstand fra konsekvenserne.

AF MARTIN HOULIND

HVIS MAN KUN HAR STIFTET bekendtskab med Peter Jacksons berygtede tidlige filmproduktion og/eller hans senere Hollywood-blockbusters, venter der i *Heavenly Creatures* fra 1994 en øjenåbnende oplevelse af de større. Her er ingen splattet, hjernelam *bad taste* – her er ikke gigantiske slag med elvere, orker eller dinosaurer.

Heavenly Creatures handler om en autentisk, newzealandsk kriminalsag fra 1950'erne, hvor to teenagepiger, Juliet og Pauline, planlagde og udførte drabet på Paulines mor. Drabssagen var egentlig ganske blodig og kunne med lethed have været brugt som afsæt for endnu en omgang sygelig splatstick à la *Braindead* (der ligeledes foregår i 50'ernes New Zealand og handler om en ondsindet mor, der må afgå ved døden – hun bliver dog først til en klam og rimelig destruktiv zombie – fordi hun prøver at forhindre sin søn i at få en kæreste).

Det interessante er, at Jackson afstår fra at lave en *exploitation*-film, men faktisk vælger den vanskeligste vej – han leverer et dybfølt, virkelighedsnært portræt af de to teenagepiger og den positive energi, som de finder hos hinanden, og som gør tilværelsen tålelig for dem.

Rammen er universitetsbyen Christchurch som præsenteres som en sexforskrækket, katolsk lilleby, der ikke levner plads til eventyr og fantasi. Paulines forældre dikterer, at konformitet i form af god opførsel og uddannelse på byens fineste katolske skole er hendes vej ud af familiens arbejderklassefattigdom; Juliets rige overklasseforældre giver frie tøjler, men er så selvoptagede og ligeglade, at de hellere har en affære med tennistræneren og gæsteforelæser ved et amerikansk universitet i månedsvis end bekymrer sig om Juliets tuberkulose.

Peter Jackson har med andre ord valgt at filmatisere de skæbnesvangre begivenheder i *Heavenly Creatures* fra de to unge morderskers synsvinkel. Det er Pauline og Juliets verdensbillede, vi får præsenteret, så vi forstår deres handlinger, og hvorfor det må ende galt.

Elevernes film

Selv om filmen foregår langt (hvad angår både tid og rum) fra vore elevers dagligdag og kultur, så er der flere ting, der gør den til et oplagt studie på mediefag-B, og en film som eleverne faktisk har lyst til at fordybe sig i og gense. Netop filmens fokus på de Juliet og Paulines balance på randen af et samfund af voksne, der ikke accepterer dem eller deres spirende, uskyldige kærlighed, bevirker at filmen går rent ind hos i hvert fald 2.g- og 3.g-elever.

Dertil kommer Peter Jacksons nuværende succes i Hollywood med blockbusters, som alle elever har et eller andet forhold til; de eventyrlige scener med riddere og skønjomfruer i *Heavenly Creatures* peger da også frem mod Midgård i *Ringenes herre*-trilogien. Endvidere kan Kate Winslets stjernestatus fra *Titanic* også siges at have en effekt.

Og stadig er Jacksons visuelle ekvilibrisme og heftige kamerateur bevaret, så de enkelte splatterfans på holdet, kan nikke genkendende til (i det mindste noget af) stemningen og æstetikken fra *Braindead*.

Filmen er også oplagt at anvende i AT-forløb; med dens mange facetter indgår den let i en lang række emner – og ikke kun for mediefaglæreren: Det kunne f.eks. være i emner med fokus på 50'ernes begyndende ungdomskultur og -oprør eller mere generelle forældre-børn-problemstillinger (i form af sex,

musik, veninder kontra det-er-for-dit-eged-bedste, jf. filmens velmenende dr. Hulme).

Desuden kommenterer *Heavenly Creatures* indirekte magtforholdet mellem Storbritannien og New Zealand som gammel koloni (inkl. klasseskel) når der tages rigtig godt imod britiske dr. Hulmes datter på den fine, katolske skole. Der er hints til det britiske kongehus, som det newzealandske samfund har underkastet sig. I mindre målestok ønsker Pauline brændende at frigøre sig fra sin newzealandske arbejderfamilie og blive adopteret af Juliets britiske far og mor. Da også den perfekte britiske familie viser sig at være uforstående og uaccepterende, flygter de to piger ind i fantasiverdenen, Borovnia, hvor de sidder på magten som konge og dronning med ret til at dømme virkelighedens autoriteter – også til døden.

Drøm og mareridt

Heavenly Creatures er udpræget ekspressionistisk fortalt; dens subjektive fortællemetode skyldes Jacksons synsvinkel på mordets planlægning og udførelse. Vi dykker ned i Paulines hverdag og ser skolen, familien, det snerpede lillebysamfund indefra med hendes øjne.

Allerede før filmens starttekster står den subjektive fortælling lysende klar. Vi bliver som seere kastet hovedkulds ud i en kaotisk startsekvens, hvor den postkortagtige, nostalgiske montagesekvens af 50ernes uskyld og idyl i Christchurch brat smadres og rives itu af et subjektivt kamera i bredt cinemascopet, der i bedste slasherfilmstil flyver igennem bladhæng og krat. Reallydene af svirpende grene er skruet voldsomt op og understreges af dybe paukeagtige effektyde. Lyden af pigeskrig gør os ængstelige og forvirrede: Er vi inde i hovedet på de flygtende piger, eller er vi inde i hovedet på den forfølgende morder? Og en lille smule ironisk så viser det sig jo, at vi er begge dele!

Der klippes brutalt og højlydt på en gren, der svirper ind i kameraet. I en supertotal profilindstilling i frø ser vi to piger løbe igennem skov og krat, mens kameraet dynamisk traveller modsat og reframer. Samtidig anonymiseres de to piger; vi kan ikke se deres ansigter grundet kameraturen, der ender bag højt krat.

Jackson klipper videre til en lav kameraindstilling af de to pigers løbende fødder. Mudder og blod vidner om de ubehagelige begivenheder, der er gået forud og som vil blive filmens klimaks.

FRAMEGRABS FRA HEAVENLY CREATURES

Her begynder Jackson at matchklippe mellem realplanets flugt og en sepiatonet drømmesekvens med romantisk underlægningsmusik. Fødderne i underskoven klippes sammen med løbende fødder på et stort passagerskib. Problemet med at adskille drøm og virkelighed understreges i en række falske klip på bevægelse og i blikretning, hvor vi ryger fra skoven til skibet – fra blodig virkelighed til romantisk idyl.

Vi ender ved en foruroliget kvinde, der modtager de blodindsurte piger. Via hendes subjektive POV tvinges vi som seere til at se de to piger som de virkelig er med enhver form for idyl skåret væk: "It's mummy!" skriger brunetten grådkvalt ind i kameraet, "She's terribly hurt!" Og blondinen supplerer endnu mere skingert: "Please! Help us!" før Jackson klipper til sort skærm. Og det er netop filmens hovedtema: Det her handler om to pigers råb om hjælp i et samfund, der konsekvent vender det døve øre til, fordømmer dem og nægter at acceptere noget, der er anderledes.

Fortællemetode

Efter den brutale start toner følgende neutrale tekst frem på skærmen:

"During 1953 and 1954 Pauline Yvonne Parker kept diaries recording her friendship with Juliet Marion Hulme.

This is their story.

All diary entries are in Pauline's own words."

Teksten giver autentisk status til *Heavenly Creatures*, men den understreger også filmens subjektivitet, fordi det er Paulines dagbogscitater, der binder plottet sammen.

Og hvordan kan filmens plot eksekveres mere subjektivt end som ét langt flashback. Flashbackstrukturen skaber desuden en ildevarslende stemning, der gennemstrømmer selv de mere muntre scener i filmen, fordi vi som seere kender til dette vennskabs blodige endeligt.

Vendepunkter i subjektivitet

Også fortællingens fremdrift styres af en stadig tydeligere subjektivitet. De tre plot points markerer vendepunkter i Pauline og Juliets forhold til omverdenen og hinanden. Langsomt men sikkert suges de ind i fantasiens Borovnia, og skellet mellem virkelighed og fantasi udviskes.

1. vendepunkt ligger ca. 23-30 minutter inde i filmen. Her er masser af set ups og ny information, som sætter filmens plot på skinner og lægger op til de mange konflikter i og omkring de to pigers familier:

Her holder Pauline jul og får den første dagbog i gave – den dagbog, hvis uddrag kommer til at binde filmens fortælling sammen.

I den efterfølgende scene kommer Juliet for første gang på besøg hos Paulines familie og rækker i en slående kameraindstilling hånden frem til hilsen; kameraet dvæler ved gestussen og viser tydeligt Paulines mors tøven, som kan hun mærke det grusomme varsel, som filmen skaber med den fremstrakte hånd – i filmens afsluttende blodige overfald bliver morens tryglende hånd en symbolsk afslutning på bekendtskabet med Juliet. Samtidig fortæller Juliet om sin mors arbejde som parterapeut, og vi

får et kraftigt set up på morens senere affære med mr. Perry, som hun er på fornavn med: "Let's talk about your feelings, Bill," siger hun indfølelse, mens kameraet traveller sigende ind på henholdsvis hendes ansigt og Mr. Perrys. I samme scene ankommer familien Parkers mandlige logerende, som sender lange blikke efter Pauline og dermed skaber set up til deres senere affære.

Men det egentlige plotpoint ligger i den følgende scene ved Port Levy, hvor Juliet får en særlig skæbnsvanger meddelelse: Hendes forældre skal på forretningsrejse i et par uger og efterlader hende hjemme. Juliets reaktion er så kraftig som nogen, og er i sig selv et pay off på set up'et i filmens begyndelse, hvor Juliet i et subjektivt flashback genfortæller sin barndoms traume over forældrenes ignorance. Juliets reaktion påvirker følgelig filmens æstetik: svulstigt, emotionel underlægningsmusik vælter frem, og i et par storslåede helikopter-shots af den newzealandske natur (a la Ringenes herre) ser vi en grædende Juliet løbe ensom og forladt over højdedragene, mens Pauline desperat forsøger at indhente hende. Da de to piger finder hinanden, bryder solen symbolsk frem, og det grålige newzealandske landskab forvandler sig på Juliets foranledning til et farvestrålende, harmonisk paradys med enhjørninger og kæmpesommerfugle, som begge piger for første gang træder fysisk ind i og bliver en del af.

Point of no return

Point of no return ligger efter Juliets forældre er kommet tilbage fra forretningsrejsen (som i øvrigt varer adskillige måneder, mens Juliet er indlagt med tuberkulose og ikke må se Pauline). Først får vi en længere montage, der ledsager Paulines digt om hende og Juliet ("such heavenly creatures"), og hvis brug af kameraindstillinger og klipning bliver mere og mere lyrisk. Her nedbrydes skellet mellem fantasi og virkelighed endnu engang, da lærfigurdagen af den logerende John lokkes af en diamantring og efterfølgende slås ihjel af pigernes fantasiprins, Diello, hvorefter virkelighedens Pauline og Juliet i forening samler diamanten op. (Endnu et kraftigt varsel om det modermord, der venter i filmens slutning.) Efterfølgende forvandler virkelighedens Pauline og Juliet udklædt som konge og dronning sig til de tilsvarende lerfigurer, og de ender sammen i en symmetrisk indstilling af et hvidt, uskyldrent badekar.

Det følsomme kærlighedsdigt afsluttes med en tilt op på dem sovende i hinandens arme i en varm, rødlig belysning, hvorefter kameraet tilter hurtigt videre op og afslører professor Hulme i en nær frø i kold blålig belysning. Han kigger alvorligt ned på de to sovende piger, og underlægningsmusikken forstummes af et tordenbrag.

Jackson klipper hurtigt videre (elliptisk på tordenbraget) til en tilknapet professor Hulme i torden- og regnvejre ude foran familien Parkers dør. Kameraet traveller helt frem til en ubehagelig ultranær frø af professorens ansigt. Derpå har forældrene en meget alvorlig samtale, der hele tiden cirkler omkring det uævnelige ord, homoseksualitet, mens kameraet traveller nærmere og nærmere, og tordenskraldene og lynglimtene bliver højere og tydeligere. "It's the ... It's the intensity of the friendship that concerns me," formulerer professoren sig med bævende stemme og henviser familien til en specialist, der nok

kan klare den slags sygdomme. "If Pauline is indeed developing in a rather wayward fashion, Dr. Bennett is the ideal man to set her back on track."

2. vendepunkt

Strukturen fra *point of no return* gentager sig i 2. plotpoint. Her ender pigerne i seng sammen efter at være blevet jagtet igennem ekspressionistiske gader af en levendegjort sort/hvid Harry Lime fra *The Third Man*. Orson Welles er tidligere i filmen blevet forbundet med "it"/id, og det er da også ham, som får Pauline og Juliet til at tilsidesætte den sidste rest af norm fra det omgivende samfund og familierne.

Efter den smukke forening kommer igen en blåtonet scene denne gang i et badekar fyldt til randen og de to piger nedsunket i det til halsen. Denne gang traveller kameraet ind på Paulines alvorlige ansigt, da hun foreslår, at de myrder "Mother" for at kunne være sammen for evigt. De to mødre fungerer som en ondskabsfuld enhed: Juliets mor har haft en affære med Mr. Perry og er direkte skyldig i hende og dr. Hulmes forestående skilsmisse, som vil sende Juliet til en fjern slægtning i Sydafrika. Paulines mor har naturligvis forbudt sin datter at rejse med; hun skal i stedet blive hjemme og passe enten studier eller tjene penge til den fattige arbejderfamilie.

Æstetisk forening af drøm og virkelighed

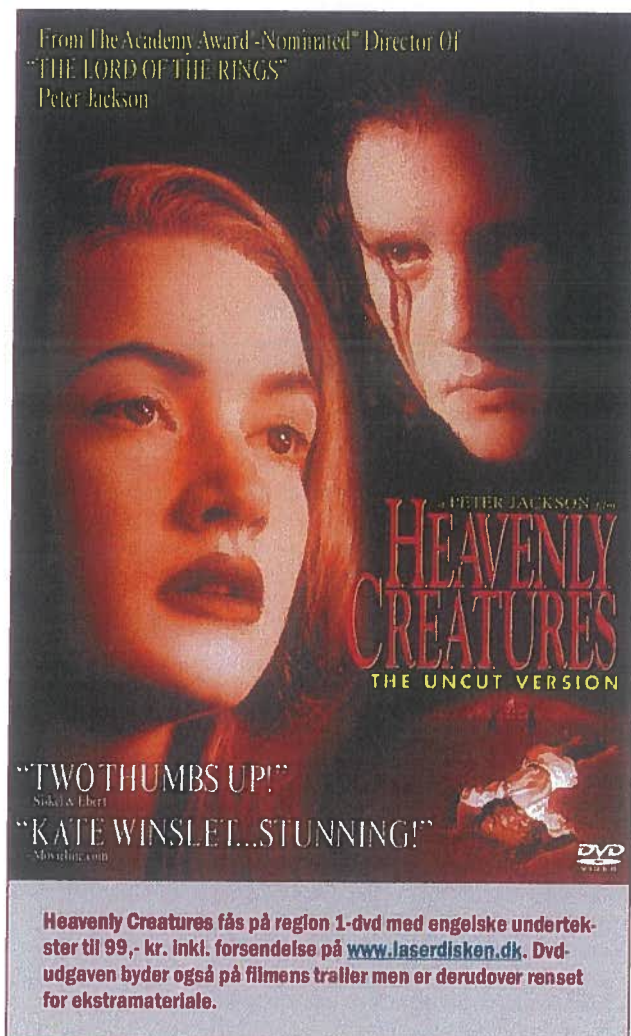
Ud over filmens fortælle-mæssige fokus på fantasiens stadig større tag i pigerne i form af et voksende, intimt venskab og forkastelse af virkelighedens autoriteter (forældre, lærere, læger, præster i form af familie, skole, videnskab, religion), så er fantasi/virkelighed-skellets sammenbrud også i fokus i filmens æstetik.

Peter Jackson leger f.eks. med genkommende ideer og scener, der forener fantasi og drøm. På stranden ved Port Levy levendegør Pauline og Juliet deres eventyr ved at fortælle hinanden, hvordan Charles ankommer til slottet i Borovnia og kaster sig på sengen med Deborah. Pigernes opstemte replikker fungerer som en slags fortællende voice-over til billedsiden, hvor et subjektivt kamera tromler ind ad porten til sandslottet og videre op ad sandtrappen komplet med muslingeskaller og sneglehuse indenfor, for at ende i det øverste tårnkammer, hvor himmel-sengen er lavet med sand og mågefjer. Jackson har ydermere

lagt subjektive effektylde på i form af hestehove, der galoperer hen over vindebroen og indenfor. Den hæsblesende, svulstige underlægningsmusik er med til at give et præcist billede af scenen, som den må se ud i pigernes hoveder, og gentages i ny form, da Pauline efter lang tids afsavn endelig skal gense sin Juliet på hospitalet. Her brager døren op i kameraet og Pauline suser ind, videre igennem hospitalsgangene og videre ind i opholdsstuen, hvor en sløj Juliet i liggestolen får et meget venskabeligt kram.

Der er også scener, der forener virkeligheden og fantasien mere direkte. Incidentalmusikken som flere steder udgøres af de to pigers Mario Lanza-plader forvandler sig til underlægningsmusik som symbol på at pigernes intime drømmeverden smelter sammen med den indesluttede, normbundne hverdag. Oftest bliver det løsslupne kameraarbejde også forenet med pigernes drømme og legende brud med virkelighedens regler: F.eks. i scenen, hvor den distræte dr. Hulme vil have arbejdsro men afbrydes af Pauline og Juliet, den svulstige incidental/underlægningsmusik og det vilde kamera. Senere kobles den subjektive æstetik med tydelige flyvemaskineeffektylde og kameratravellings, der mimer pigernes legen krigspiloter i dogfights.

Mere vidtgående bliver det, da pigerne finder på at skrive til hinanden som Charles og Deborah frem for deres virkelige navne. Her mikses virkeligheden og fantasien for alvor, da Juliet/Deborahs voice-over fortæller om den uregerlige og voldelige prins Diello: "Oh, Charles, I am despaired enough to put Diello in the hands of the cardinal in the hope that a good dose of religion will set the chap on the right path." På billedsiden ser vi en ukendt, sortklædt mandsperson ankomme på hospitalsgangen. Mickey Mousing-blæsere akkompagnerer og understreger hans beslutsomme gang, og hans åbnende og lukkende knyttnæve varsler fare. Jackson klipper til Juliets subjektive POV i halvnær frøperspektiv og det viser sig at det er en katolsk præst, der er kommet for at få – ikke Diello men – Juliet på rette spor igen. Han holder et truende blad med ordene JESUS SAVES op foran Juliet/kameraet. Herefter klipper Jackson frem og tilbage mellem præstens blikretning og Juliets subjektive POV, mens en ildevarslende skinger underlægningsmusik toner frem og drukner al reallyd og dialog i et rungende intet. Samtidig traveller kameraet stadig tættere og tættere på Juliets hadefulde ansigt og den

desperate, hurtigtsnakkende men stumme og autoritetsløse præst. Da underlægningsmusikken når sit klimaks, skyder en mandshøj udgave af lerfiguren Diello op bag præsten og vælter ham bagover, mens sidstnævnte råber: "Reach out, Juliet! Reach out for Jesus!" Præsten trækkes i en profilindstilling bagud, mens dekorationen forandrer sig fra brunlige træpaneler til grålige kampesten. I en halvnær lodret fugl placeres præsten på skaffet, og Jackson klipper hurtigt til hans subjektive POV af Diello i ekstrem frø svingende en lerøkse mod kameraet, hvorefter han klipper tilbage igen til øksens POV, da kameraet farer mod præstens hals kombineret med høj effektlyd.

En lignende scene findes med Pauline senere i filmen, hvor hun krydsforhøres af den emsige Dr. Bennett. Også her kommer lerfiguren Diello vor heltinde til undsætning. Denne gang "dræbes" voksenautoriteten dog i den virkelige verden – ikke i Borovnia – som udtryk for virkelighedsskredet.

Sammenhold og paralleliteter

På samme måde er der mange scener, der knytter Pauline og Juliet tæt sammen, fordi de optræder som parallelle hændelser, eller fordi Jackson simpelthen blot kryds- eller matchklipper nærmest umærkeligt imellem dem, så der opstår et ekstra sam-

hørighedslag i klipningen. F.eks. i scenen, hvor Juliet netop har fået konstateret tuberkulose, og Paulines mor prøver at berolige sin datter med, at familien Hulme da næppe vil forlade Juliet nu. Paulines mor buk-ker sig ind foran kameraet, for at give datteren et kys, og Jackson matchklipper på ryggens bevægelse (eller et falsk klip på bevægelse) til Juliets mor, der rejser sig op efter at have givet sin datter et kys på kinden.

Kort efter begynder de to piger at skrive til hinanden og Peter Jackson understreger den samhørighed som opstår i de personlige breve i f.eks. falske panoreringer gennem væggen – fra Paulines værelse til Juliets hospitalsseng.

Tilsvarende matchklipper Jackson fra en skrigende Juliet til en lige så desperat Pauline, da Juliets forældre fortæller deres datter, at de agter at sende hende til "auntie Ina" i Sydafrika – "for the good of your health!".

Sammenholdet vises endnu mere tydeligt og mere sym-

Litteratur

- Columpar, Corinn. "Till Death Do Us Part: Identity and Friendship In *Heavenly Creatures*" I *Sugar, Spice, and Everything Nice: Cinemas of Girlhood*. Ed. Frances Gateward og Murray Pomerance. Wayne State University Press, 2002.
- Elleray, Michelle. "Heavenly Creatures in Godzone" I *Out Takes: Essays on Queer Theory and Film*. Ed. Ellis Hanson. Duke University Press, 1999.
- Thornley, Davinia. "Executioning the Commoners: Examining Class in *Heavenly Creatures*" I *Film Studies: Women in Contemporary World Cinema*. Ed. Alexandra Heidi Karriker. Peter Lang, 2002.
- Christensen, Christian Monggaard. "Action, Jackson" I *Information* 28. oktober 1997. 1. sektion, side 6.
- Jensen, Bo Green. "Himmelske skabninger" I *Weekendavisen* 23. februar 1996. 2. sektion, side 5.
- Iversen, Ebbe. "Usædvanligt farligt venskab" I *Berlingske Tidende* 23. februar 1996. 2. sektion, side 3.
- Hellman, Helle. "Foromtale af Peter Jacksons *Engel, min engel*" I *Politiken* 17. februar 1996. 4. sektion, side 12.

<http://www.heavenly-creatures.com/>

http://tbhl.theonering.net/films/heavenly_creatures.html

http://tbhl.theonering.net/peter/interviews/walsh_jackson.html

bolsk i en række påfaldende kameraindstillinger, hvor de to piger står med ca. en halv meters mellemrum holdende hinanden i hånden, så deres kroppe og arme danner et tydeligt M. Det bringer minder om Fritz Langs film af samme navn, og ligesom i tilfældet med Peter Lorres karakter, så er spørgsmålet også her om M'et står for Morder eller Menneske.

Slutningen og subjektivitetsbruddet

Størstedelen af *Heavenly Creatures* er på denne måde en subjektivisering af Paulines historie med udgangspunkt i hadet til omgivelserne og ønsket om først og fremmest at blive accepteret og dernæst ophøjet til et himmelsk væsen. Nøglen er Juliet og foreningen med Juliet og Juliets familie.

Det sted i filmen, hvor Peter Jackson tydeligst viger bort fra den subjektive fortælleform og æstetik er i filmens store klimaks – mordet på Paulines mor. Men det er ikke fordi filmen ikke holdes i subjektive billeder og lyd, men snarere fordi subjektiviteten ændrer sig fra, at det er drømmen der nedbryder virkeligheden – til at det nu er virkeligheden som nedbryder drømmen. Frem for at sørge for endnu et fantasifuldt drab med lerfiguren Diello i centrum som heltemodig redningsmand, er selve drabsscenen ubehageligt realistisk og blodig – blot for enhver form for rensende idyl og fantasi.

Som optakt til klimaksscenen går Pauline og Juliet sammen med moren ad de skovstier, som vi så i filmens start. Optagelserne er i slowmotion akkompagneret af kirkelig underlægningsmusik og korarrangement, som om det er et begravelsesoptog vi følger. Kameraet fanger ofte nærbilleder af de tre kvinders hænder (Juliet vrider nervøst sine og griber på et tidspunkt symbolsk ud efter en gren som om den er sidste redning). Da underlægningsmusikken langsomt når sin slutning, fader reallyden ind, mens kameraet bliver mere tydeligt håndholdt.

Klimakset både kontrasterer og kommenterer filmens første scene. Da pigerne begynder at slå morens hoved i stykker med brostenen klippes der parallelt til den sepiafarvede drømmesekvens på skibet i starten. Men denne gang står Juliet på dækket, mens Pauline er efterladt i menneskehoben på kajen. Her er ingen befriende romantisk underlægningsmusik og reallyde bortset fra pigernes desperate råben på hinanden i det uhyggeligt, tavse menneskemylder. Lyden af en spøgelsesagtig blæst cementerer de to pigers separation.

Man kan sige, at mordet på moren har omdannet den første udgave af Paulines eksotiske drøm til et langt mere realistisk mareridt. Hun efterlades på den smudsige havnekaj blandt tusindvis af mennesker, men er på trods heraf fanget i sin egen isolation understreget af den tydelige rumklang, der er lagt på de grådskvalte skrig.

Filmens toner i sort i det sepiafarvede mareridt – kun for at klippe tilbage til virkelighedsplanet i én grusom kameraindstilling, hvor sandheden går op for Pauline. I et altafslørende nærbillede af hendes blodige ansigt skriger hun højt til himlen: "No!" Her er ingen drømmeagtig rumklang, her er ingen underlægningsmusik eller effekttagtig blæst på lydsporet. Kameraet bevæger sig uroligt baglæns eller til siden i det ene sekund indstillingen varer.

Og så går Pauline og Juliet – og hele filmen – i sort.

Elevfilmsfestival VEST 2006

Igen i år slår vi dørene op for Elevfilmsfestival Vest i Øst for paradys, hvor vi skal have kåret den bedste jysk-fynske elevfilm fra 2005/2006. Vi håber på mange tilmeldinger og glæder os til en som sædvanlig hyggelig dag.

TID

Lørdag d. 25. november, kl. 11.00-17.00.

STED

Øst for Paradis, Paradisgade, 8000 Århus C

Tilmeldingsfrist

Fredag d. 3. november

Send filmen på dvd til:

Claus Nymann Christensen

Aabenraa Gymnasium

Forstallé 14

6200 Aabenraa.

claus.nymann.christensen@skolekom.dk

YDERLIGERE INFO

<http://www.emu.dk/gym/fag/ft/>

[index.html](#)

Husk også elevfilm-
festivalen i ØST!

Tid
Lørdag den 4/11, kl. 14.00-20.30

Sted
Filmhuset, Gothersgade 55, København

Lars Engels kommer og fortæller om sit arbejde
med tv-dokumentar-programmer

Kampagner

Kampagner kan med fordel indgå som en del af introduktionen til mediefag i studieretningen engelsk-A, mediefag-B, samfundsfag-B. Eleverne synes at emnet har været meget relevant og anvendeligt i forhold til deres valg af studieretning (på Christianshavns Gymnasium hedder studieretningen **Formidling og journalistik**), og de har i undervisningen også selv refereret løbende til kampagner, som de enten har set på nettet eller på tv.

AF KIRSTEN ANDERSEN

KAMPAGNER BLIVER LØBENDE PRODUCERET og omhandler aktuelle og samfundsrelevante problemstillinger, og kampagnespots hører til gruppen af korte formater, der ofte indeholder en kreativ brug af filmiske virkemidler, ligesom der er tænkt i målgrupper og budskab. De er nemme at få fat i – de kan downloades fra nettet, ses i TV eller man kan evt. kontakte producenten. Afsenderens kampagneplan ligger også ofte på nettet, så materialet kan bruges som baggrund for en diskussion af produktets funktion i forhold til formål.

I slutningen af introduktionsforløbet kan man bruge en kampagne som skriftlig repetitionsopgave med spørgsmål til filmiske virkemidler og deres funktion, stil, målgruppe, formål og budskab. Og forløbet kan afsluttes med en praktisk pilotproduktion med et krav om, at det skal være en kampagne, hvor eleverne også tænker i målgrupper og budskab. Alle grupperne på Christianshavns Gymnasium har valgt relevante og aktuelle emner og de fleste kampagner endte sjovt nok med en lidt løftet politisk korrekt pegefinger.

Kampagner er et relevant emne i denne studieretning, fordi man kan introducere begreber som målgruppe og empirisk analyse og således foregribe, hvad de skal arbejde videre med i samfundsfag. Det kan for eksempel være Risc – segmenteringsmodellen og empiriske undersøgelser fra kampagneplaner.

I samarbejde med dansk har jeg i slutningen af forløbet inddraget argumentationsanalyse ("Praktisk argumentation" af Jørgensen/Onsberg), og analyseret kampagner ud fra virkemidler

og deres retoriske funktion, ligesom argumentationen er blevet analyseret på baggrund af argumentationsmodellen og appelformer.

På B-niveau kan et forløb med inddragelse af kampagner og reklamer udfoldes endnu mere med en mere teoretisk tilgang med større fokus på analyse og diskussion end den mere introducerende form undervisningen får på C-niveau. Her kan receptionsanalyse og diskussion af tomme pladser f.eks. blive inddraget.

Materiale på nettet

Jeg har hentet kampagnespots og kampagnestrategimateriale på fx: Sundhedsstyrelsens hjemmeside, Rådet for større færdselssikkerhed, hos politiske partier og hjælpeorganisationers hjemmesider.

Bøger

Tilrettelæggelse af information af P. Sepstrup, hvor der også er henvisning til eksempler.

Praktisk argumentation af Jørgensen og Onsberg

Skriv bedre af Kristian Kock

Reklame i selvsving af T. Christensen

Massekommunikation af Bregendahl mfl.

Reception af levende billeder, *Medietid* udgivet af Dansk lærerforening

Fortælleteori 2 af Lennard Højbjerg og Per Heimers bog om reklamer

Velkommen til fremtiden

P o d c a s t fænomenet har grebet om sig. Det handler om at fange folks sidste rest af fritid og udnytte den til at komme igennem med sit budskab, sit program eller sine produkter. Men det handler også om en digital distributionsrevolution som radikalt vil forandre mediebilledet inden for få år. CUT guider dig igennem junglen og præsenterer de bedste og de værste **p o d c a s t s**.

AF MARTIN HOULIND

DIGITALISERINGEN AF MEDIERNE HAR FUNDET sin ultimative distributionsform i podcasting. Nu kan jeg som forbruger lytte til musik, radioprogrammer, se tv-serier og -nyheder, når jeg har tid. I fremtiden behøver jeg end ikke være bekymret for, om jeg nu har husket at stille min oldnordiske vhs-maskine eller min forældede harddiskrecorder til at optage eftermiddagens tv-serier, for i fremtiden downloader jeg film, programmer, musik osv. til min transportable medieafspiller, som ikke behøver fylde mere end et dankort og kan se det, når jeg har tid og lyst.

Den fremtid er podcastingen garant for. Podcasting går i af sin enkelthed ud på at en række radio- og tv-programmer stilles til rådighed for mediebrugeren og kan downloades til en pc'er og overføres videre til en f.eks. en iPod eller tilsvarende transportabel medieafspiller. Typisk er sådan en mp3/videoafspiller ikke større end at den snildt kan ryge ned i linderlommen på overfrakten, og så er der pludselig skabt mulighed for at man kan høre tidligere radioprogrammer eller se tv uafhængigt af den oprindelige distributionsform: i bussen eller toget på vej til arbejde om morgenen, på motionscyklen eller løbebåndet, og når der skal vaskes op eller gøres hovedrent. Eller – som Homer Simpson i et mindeværdigt afsnit af *The Simpsons* – under søndagsgudstjenesten.

Den ultimative demokratisering

Det betyder naturligvis, at podcasting er med til at fremelske den individualisering, som ses alle andre steder i vort globaliserede samfund. Uafhængigt af Danmarks Radios programlægning kan vi downloade den nyeste udgave af *Orientering*, *P1 Morgen* eller *Mads og monopolet* og høre udsendelsen, når vi har en ledig stund. På jobbet har vi mulighed for at være fuldt opdateret på nyhedsfronten og se sidste udgave af f.eks. *TV 2 | Nyhederne* som automatisk downloades til vores computere via f.eks. iTunes-softwaren eller tilsvarende.

Demokratiseringen af distributionsformen passer overens med den demokratisering som tilsvarende er sket med selve produktionen af programmer – både radio og tv. Ikke kun de store mediehuse som danske DR, TV 2, engelske BBC og den offentlige amerikanske radio, NPR, kan komme til orde med deres podcastede udsendelser; almindelige mediebrugere har ligeledes mulighed for at komme til orde, fordi distributionsformen er blevet demokratisk. Man behøver blot være i besiddelse af en mikrofon og et videokamera, så kan man i virkeligheden podcaste på linje med de store.

Og det er der rigtig mange der har fundet tid af og synes er fedt! På www.podcastalley.com, som er en kommenteret database og hitliste over (en udvalgt del?) af tilgængelige podcasts, finder man alene 782 podcasts i kategorien "movies/films". Det overgås dog snildt af f.eks. "religion/inspiration", hvor man finder 2091 podcasts, og "music/radio" hvor der er 5274 udsendelserrekker at vælge imellem!

Med andre ord er mediedemokratiseringen slået igennem for fuld skrue og er blevet præcis så uoverskuelig, som man kunne frygte. Det er svært at sortere i de enkelte podcasts for den flygtige beskrivelse af indholdet siger sjældent noget specifikt om udsendelsens kvalitet. Mange af de selvfabrikerede podcasts er da også kendetegnet ved at være håbløst navlepillende og ked-sommelige snakkeprogrammer, hvor fire amerikanske collegefy-

re sidder og fyrer "you know", "whatever", "that's awesome!" og lignende dybsindigheder af. Men der findes også enkelte entusiaster som med noget på hjertet investerer tid og penge i at nå et langt større publikum end for internet og mp3.

PR og nye målgrupper

Store mediehuse som Danmarks Radio og BBC broadcaster på livet løs, men er også gået over til podcasting. Det samme er hæderkronede tidsskrifter og aviser som *Newsweek* og *The Guardian*, som præsenterer en nyhedsopdateringsservice. CBS' *60 Minutes* laver en audiopodcastudgave af udvalgte indslag, ligesom Ebert & Roepers filmmagasin – dem med "two thumbs up!" – findes i audioudgave.

Det handler for de traditionelle mediehuse om at profilere sig på en ny platform for at bevare kendskabet til deres programmer, indhold, værter og ikke mindst brand. Dertil kommer det faktum, at de forbrugere, som udnytter podcastteknologien, ikke nødvendigvis tilhører den primære målgruppe, som ser/hører programmet ad den traditionelle distributionskanal, fordi det måske passer dårligt ind i deres travle dagligdag. Podcastingen åbner således op for en alternativ målgruppe, som i høj grad udgøres af fremtidige mediebrugere, og som gerne skal lære brandet at kende, inden hæreren af konkurrerende opkomlinge træder rigtig i karakter.

Det kan derfor også andre, at de store danske bladhuse ikke for længst har kastet sig ind på podcastmarkedet men tvært om satset stort på at brænde millioner af kroner af på distribution af gratisaviser. De har et stærkt brand og et professionelt,

Kom godt i gang

Allerede nu er det muligt for den enkelte skole at podcaste f.eks. pilotprojekter og eksamensproduktioner – for ikke at sige udvalgte indslag om Idrætsdage, fredagscafeer, ekskursjoner, musical-aftener osv. – via skolens hjemmeside, så forældre og andre interessenter kan få en fornemmelse af skolens profil og hvad der egentlig foregår. I dette nummer af CUT skal det dog blot handle om at downloade podcasts.

Det klassiske og meget brugervenlige iTunes-program kan downloades fra Apples hjemmeside: <http://www.apple.com/itunes/download/>. Programmet er på dansk og fungerer som en slags browser med direkte adgang til først og fremmest musik som kan downloades til Apples iPods. (Når musikken først er hentet til pc'en er det dog ingen sag at overføre den til andre mp3-afspillere.) Udover musikken kan man købe *audio books* og logger man ind på den amerikanske server i iTunes får man en lang række tv-serier og film at vælge imellem.

Der er alternativer til iTunes. På www.podcastalley.com findes links til anden podcastsoftware. På samme adresse kan endvidere søges på et hav af podcasts, som ikke tilbydes via iTunes. Apple tager sin gatekeeper-rolle meget alvorligt, og det er kun en udvalgt skare af podcasts (og ikke nødvendigvis de bedste) som er tilgængelige via iTunes.

Du kan også blive klogere på podcasting på DRs hjemmeside: www.dr.dk/Podcast/.

journalistisk indhold som let kan omsættes til digitale mp3-filer og inden for en overskuelig række blive en alvorlig konkurrent for DR og TV 2s nyhedsformidling på såvel radio som tv. Man kunne endda forestille sig, at de podcastede nyheder sagtens kunne indeholde reklameblokke, som vi kender det fra de traditionelle, kommercielle radiokanaler.

Fremtiden er begyndt

Digitaliseringens betydning for mediesamfundet og mediebrugerne kan ikke underkendes. Demokratiseringen vil betyde, at antallet af ligeværdige, kampklare aktører på markedet vil vokse eksplosivt; der vil pludselig være plads til både professionelle og amatører side om side. De professionelle vil selvfølgelig have størst bevågenhed og (når vi snakker nyheder, journalistik og almindelig medie-knowhow) størst troværdighed, men når alt kommer til alt vil det kraftigt ekspanderende marked forudsætte et endnu større og mere kritisk mediekendskab hos brugeren, end det vi kender i dag.

Når mediemarkedet er blevet så demokratiseret som det allerede er, rejser det naturligvis også spørgsmålet om der er

plads til offentligt licensfinansierede public service-kanaler som DR og BBC. Det må nødvendigvis opfattes som konkurrenceforvridende, at DR f.eks. er statsstøttet og samtidig skal gå i clinch om de samme seere som 100% kommercielle aktører som TV 2 og TV3. Allerede nu er der blevet rejst kritik af DRs implementering og udnyttelse af de mange digitale og gratis platforme for skatteyderens penge og i bedste mediekonkurrences ånd – platforme som f.eks. TV3 og SBS-kanalerne vil være meget lang tid om at etablere sig på og være tvunget til at finansiere via brugerbetaling.

Spørgsmålet er om licensfinansieringen og public service-kanalerne vil kunne bestå eller vil blive udraderet i nyliberalismens alledødsnærverende krav om lige og fair konkurrence.

Spørgsmålet er om nogen tv-kanaler vil kunne bestå eller om hele distributionen individualiseres online, så aftenens tv-program skabes ud fra seerens egeninteresser og ønsker.

Inspiration til undervisningen

Her og nu er der for os (mediefag)lærere meget inspiration at hente, hvis man abonnerer på de mere "lødige", professionelle

TJEK DEM UD – de fem bedste podcasts!

Især i amatørpodcasts er det populært med top-5-lister som er så provokerende, at lytterne må reagere med e-mails eller voicemail og dermed skaber ekstra interesse for og liv i de kommende udgaver af podcasten. CUT præsenterer her en fuldstændig subjektiv top-5-liste over de bedste podcasts om film/medier og en mindst lige så indskrænket top-3-liste over de værste. Vi er heller ikke bange for at indrømme, at begge er baseret på en urimeligt overfladisk og nødtørftig lytning.

1. Mennesker og medier.

Vi kipper med Dannebrog for Lasse Jensen, som uge efter uge interviewer journalister, programchefer, reklamefolk, spindoktører osv. Programmet er på ingen måde objektivt men som oftest yderst indsigtsbringende. Den sælle *production value* (man kan altid høre døren knirke til studiet, når første interviewperson forlader studiet og nr. to kommer ind) opvejes til fulde af Jensens kritiske indsigter. Man får noget ud af udsendelserne – også selv om den enkelte udsendelse oftest kun består af to emner, og interviewene hen imod slutningen i visse tilfælde bærer præg af træden-vande.

2. Creative Screenwriting Magazine.

Podcastudgaven af bladet *Creative Screenwriting* består af en række interviews med forskellige manuskriptforfattere. Det er både underholdende og oplysende; her punkteres drømmen om Hollywood, og man får et langt mere brutalt indtryk af den *cost-benefit*-mentalitet, der hersker i filmbyen. Man får desuden lyst til at se eller høre manuskriptforfatterens film i nyt lys og med ny viden – og selv en tvivlsom, afstumpet *exploitation*-film som *Hostel* af Eli Roth, bliver seværdig efter interviewet med ham, hvori han langer ud efter toppen af Hollywood, griske og desperate filmindustributører og især urimelige fagforeninger, som tvang ham til at optage filmen i Ukraine.

3. On the Media.

Den amerikanske udgave af *Mennesker og medier*, men i magasinformet med mange flere historier i hver udsendelse. Det bevirker naturligvis at hvad programmet ejer i bredde sætter det over styr i dybden og større perspektiv i det enkelte indslag. Her er også interviews med journalister, branchefolk og medieforskere, men de er ind imellem klippet lidt stramt, så det tenderer *sound-bite*-brugen på *TV 2 / Nyhederne*. Man keder sig dog aldrig, og også her bliver man klogere under hver udsendelse – især på de to-tre indslag som bed sig fast. Bloggere og videobloggers indflydelse på det amerikanske samfund virker enten som dystre science fiction eller skøn *laissez-faire* set med danske briller.

4. Filmspotting.

En amatørpodcast med to 30-årige fyre, Adam Kempenaar og Sam Van Hailgren, som er underholdende og rimeligt informative. Ud fra deres subjektive jeg-føler-fokus, anmelder de én ny filmpræmiere i hver ugentlig podcast, men kommenterer f.eks. også autoriserede top-5-lister over de bedste filmkomedier nogensinde. Hvad de mangler af mere fyldestgørende filmhistorisk og æstetisk indsigter opvejes af deres *personality* og amerikanske snakketøj, som aldrig står stille. Her er man i godt selskab – det lyder som om, de har det sjovt under optagelserne, og det smitter: Pas på ikke at se fjoliet ud, når du griner i toget på vej til arbejdet!

5. Izzy Video: DV Tutorials.

Israel Hyman har indtil videre lavet 43 episoder af sin videopodcast, om hvordan man bruger sit amatør-filmudstyr bedre. Her bliver man taget i hånden og ført igennem emnerne trin for trin – fra de mere simple ("Camera angle" og "Sound options") til de mere avancerede ("How I do my podcast" og "Film look"). Israel Hyman hjælper dig generelt med dv-kamera, trækpunktsbelysning, brug af mikrofon og klipper i *Final Cut Pro*, men mange af hans postproduktions tricks kan sagtens overføres til f.eks. *Let's Edit 2*.

podcasts. Man kan holde sig opdateret med de nyeste filmnyheder og filmanmeldelser fra USA og England, ligesom man kan følge de store mediehuses dækning af f.eks. mediemarkedet, valgkampe og politiske skandaler. Især det kritiske, danske interviewprogram *Mennesker og medier* (som sendes på Danmarks Radios P1) er anbefalelsesværdigt, ligesom den amerikanske pendant, magasinprogrammet *On the Media* (udsendt via NPR – National Public Radio) giver stof til eftertanke når det handler om den fremtidige brug af internet-tv, radio og aviser, hvor USA er lysår foran Danmark.

Samtidig kan man rende ind i filmnorder der causerer over et emne som f.eks. *Star Wars*' betydning for den amerikanske filmindustri. I samme and tager *Watching the Directors* på skift "store" instruktører som Steven Spielberg og Tim Burton under kærlig behandling. Disse amatørprogrammer savner som oftest en rød

tråd og en akademisk tilgang til deres emne, men de bedste af dem præsenterer tilpas mange interessante (om end både subjektive og naive) pointer om filmene og instruktørerne, at det forbliver spændende.

Rigtig interessant bliver det selvfølgelig, hvis man kører et filmforløb med en særlig film og kan finde et mere lodigt program, som præsenterer en række gode analytiske pointer om netop denne film eller instruktørens øvrige arbejder. Så kan podcasten uploades til klassens mappe på skolens netværk og eleverne kan hjemme eller på skolen tage noter til udsendelsen.

Det kan måske være nødvendigt at klippe i udsendelsen for at slippe for irrelevante kommentarer eller emner og dermed reducere filstørrelsen, men det lader sig let gøre med et af de mange gratis lydprogrammer som også findes til fri afbenyttelse på nettet.

UNDGÅ DEM – de tre værste podcasts!

Her topper middelmådigheden, og "studleværterne" overgår hinanden i imbecillitet. Det handler om at udbasunere så mange almindeligheder på en så komplet uinteressant måde som overhovedet muligt. De medvirkendes interesse for film og medier kommer på ingen måde til udtryk.

1. *Watching the Directors*. Her har vi en rigtig amatør-podcast, som lyder bedre end den er. Joe og Melissa Johnson sender børnene på tur til bedsteforældrene, mens de selv optager et afsnit af deres podcast – hver udsendelse er dedikeret til en indflydelsesrig instruktør, som f.eks. Steven Spielberg, Tim Burton, og noget mere overraskende Bryan Singer og M. Night Shyamalan. Det, der på papiret er en supergod idé forvandler sig til den mest overfladiske og idiotiske gennemgang af instruktørene: Ægteparret fra Washington tajer i munden på hinanden og kan simpelthen ikke konkretisere, hvordan man kan kende en Spielberg-film æstetisk og fortællemæssigt. De løber også tør for gode Bryan Singer-film og må konstatere, at han jo nok egentlig ikke er en så fed instruktør, når det kommer til stykket; *Public Access*, *Apt Pupil* og *Superman Returns* når ikke *The Usual Suspects* til sokkeholderne.

2. *Movies You Should See*. Overgår snildt *Watching the Directors* i middelmådighed. Her er en lille håndfuld "filmkyndige" englændere samlet for at fortælle dig, hvorfor du skal se film som *Fight Club*, *Jurassic Park* og *Ringens herre*. Deres sløve engagement og ubehjælpssomme kommentarer stinker langt væk af mangel på forberedelse og indsigt, og man får mere lyst til at slukke for dem, end til at se de film, de omtaler. (Hovedparten af de film, vi bør se, er i øvrigt så åbenlyse mainstream at vi allerede har set dem, når de er blevet vist på TV3!)

3. *KCRW's Film Reviews*. Nok er han Pulitzer Prize-vinder, men *Wali Street Journal's* Joe Morgensterns podcast for den californiske radiostation KCRW er slet ikke egnet til hverken radiobroadcasting eller radiopodcasting. Hver uge får vi to nye, up-to-date filmanmeldelser serveret på omtrent 4 minutter. FIRE minutter! Det er to minutter til hver film. Det lyder som en gammel mand, der læser en avis krumme højt – og det er det nok også. Her er ingen lydklip fra filmene, interviews med instruktøren, manuskriptforfatteren eller andre indsigtsbringende indslag, og det er kedeligt, for med Morgensterns filmhistoriske viden og journalistiske indsigt i industrien, kunne det faktisk have været en halvtimes rigtig informativ og underholdende podcast. Øv!

Ny filmhistorie -på dansk!

Mark Cousins har i sin **Filmens historie** valgt at fokusere på det ny-skabende frem for det populære eller kommercielt succesrige. Det er en mere subjektiv tilgang og kan derfor være et alternativ til andre filmhistoriske fremstillinger.

AF KIRSTEN ANDERSEN

DET ER INSTRUKTØRERNE OG DERES film der er i fokus i denne filmhistorie, og det er især instruktørerne som har turdet tænke anderledes og eksperimentere, som Mark Cousins har valgt at fremhæve. Bogen handler derfor især om filmværker, som har haft (eller burde have haft!) indflydelse på andre. Det vil sige verdensfilm – og ikke kun de vestlige.

Derfor er bogen et godt supplement til de mere omfangsrige filmhistoriske værker som f.eks. Bordwell og Thompsons *Film History* og Peter Schepelerns *Filmleksikon*.

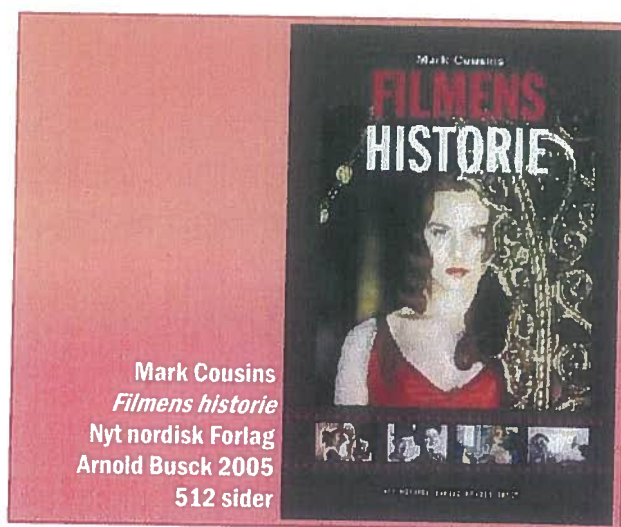
Der er flere kapitler som indholdsmæssigt minder om andre filmhistoriske bøger, men i denne bog er der ofte nogle andre vinkler og referencer til nutidens film og også mange referencer til mange forskellige lande. For eksempel drager Cousins paralleller mellem *Wizard of Oz* og indiske film.

Bogen er fuld af gode illustrationer, for eksempel er der en meget fin illustration af sceneriet omkring de første optagelser af tonefilm, som viser hvor kompliceret det var at lave lydoptagelser.

Bogen er skrevet i et letforståeligt sprog med interessante vinkler og er knap så opremsende, som de mere refererende filmhistoriske bøger ofte har tendens til at være. Enkelte kapitler eller afsnit kan derfor sagtens udleveres til eleverne som introduktion til forskellige forløb og emner. Der er f.eks. flere af kapitlerne som kan bruges på mediefag B, eksempelvis afsnit om nybølge i Frankrig, Bresson, filmindustriens udvikling i USA, Japan, Indien, film noir, eller f.eks. afsnit om fornyelsen i britisk film i 1960'erne. Der er også et relevant kapitel om den digitale revolution og herunder modsætningerne mellem *Matrix* og *Festen* og dermed digitalkameraernes muligheder for at lave film på

mange måder og forskellige budgetter – og andre steder i verden end i Hollywood.

Formålet med bogen har været "at kaste lys over filmhistoriens kreative højdepunkter". Og en af Marc Cousins vigtigste pointer er, at han vil lave en filmhistorie der adskiller sig fra den konventionelle, ved at argumentere for at der siden 1990 har eksisteret og fortsat udvikles en global filmverden. Netop derfor er det vigtigt også at præsentere den filmkunst som findes i lande fra øst til syd – selv om den er blevet negligeret i Vesten.

CUT ANBEFALER

Kristian Frederiksen,
Alene med et kamera.

Videojournalistens virkelighed.

På ikke mindre end 300 sider beskriver Kristian Frederiksen, hvordan en VJ (videojournalist) som en veritabel énmandshær kan producere nyhedsindslag og faktaprogrammer, lige fra research over optagelse (incl. interviews!) til redigering og transmission. Ikke mindst interessant er der i bogen mange overvejelser over fortælle teknik og dramaturgi. Udover det journalistiske og det dramaturgiske er der en del sider om optageteknik og redigering, meget fint illustreret med fotos og korte, interessante – undertiden anekdotiske – historier fra Kristian Frederiksen's VJ-liv. Også disse teknisk-æstetiske afsnit er meget relevante for vores undervisning. På plussiden tæller det, at forfatteren har lavet en hjemmeside, hvor man kan se ganske mange af de historier, bogen beskriver, se tutorials om optagelse og redigering og læse gode råd til kameraindkøbsstrategier. På minussiden noterer jeg, at bogen, især i de decideret journalistiske afsnit, er noget lang i spytet, pointer og grundopfattelser gentages og understreges vældig meget. Ellers er sproget veloplagt og letlæseligt, det er vel en journalist, der skriver! Alt i alt er det en solidt funderet bog om videoproduktion i dv-formatet med efterfølgende digital redigering og en god beskrivelse af sider af tv-journalistikken p.t., så for mediefagslæreren og skolens samling af mediebøger er den nærmest uomgængelig.

—Erik Erstrup

Kristian Frederiksen
Alene med et kamera.
Videojournalistens virkelighed.
CFJE (Journalisthøjskolens forlag)
2. udg. 2005
306 sider
Kr. 383,- (incl. forsendelse)
Web: www.cfje.dk/dv

Kursus i Prag

Fem dage for mediefagslærere og andre filminteresserede i begyndelsen af september 2007

PROGRAM

- > Indføring i tjekkisk/tjekkoslovakisk film og filmindustri
- > Introduktion til tjekkisk tv
- > Besøg på Barrandov-studierne og tjekkisk tv
- > Praktisk produktion med oplæg fra PCFE
- > Kursusdeltagerne producerer i grupper dokumentar eller fiktion
- > Medbring udstyr fra din skole

OPHOLD

Hotel i Prags centrum nær filmskolen
Kursussted: PCFE Film School Prague

REJSE

Kursusdeltagerne sørger selv for transport til og fra Prag
Kursusledelsen er behjælpelig med at koordinere

PRIS

Endnu ukendt, men vil indbefatte kursusafgift til PCFE, ophold og forplejning, men ikke rejse til og fra Prag

DELTAGERANTAL

Min. 12 - maks. 24

SIDSTE TILMELDINGSFRIST

1. maj 2007

FLERE OPLYSNINGER

Uddybende oplysninger i næste nummer af CUT og på fagets hjemmeside. Evt. spørgsmål kan sendes til ole.oestergaard@skolekom.dk

KURSUSLEDELSE

Lisbet Borker
Ole Østergaard

Nye skalaer

I forbindelse med eksamen til sommer skal man være opmærksom på, at elever på ny ordning skal til **individuel eksamen** i deres produktion, men på B-niveau indgår desuden en **præsentation i grupper**. En mere specifik vejledning i denne eksamensform følger.

AF NEEL SCHUCANY

EN SEN TORS DAG EFTERMIDDAG VAR de sjællandske medielærere forsamlede for at høre om den nye karakterskala, som gælder fra dette skoleår.

Hans Oluf Schou orienterede om baggrunden for, at man har indført den nye 7-trins-skala. I den forbindelse fremhævede han, at man ønskede et karaktersystem, som er sammenligneligt med specielt de angelsaksiske lande. Det har hidtil været et problem, at man ikke har forstået vores 13-tal i udlandet, og at man har oversat karakteren direkte til A. Nogle universiteter f.eks. i USA optager kun A-studerende, hvilket har begrænset de danske studerendes mulighed for optag.

En anden vigtig ting, som blev fremhævet i forbindelse med det nye karaktersystem, var, at man vil den relative karaktergivning til livs, således at man med de store spring i den nye karakterskalas intervaller sikrer, at lærerne bestræber sig på at give absolutte karakterer.

Endelig blev det fremhævet, at den nye karakterskala er udtryk for en målstyret karaktergivning. Hvis eleverne opfylder læreplanens mål, endog med få og uvæsentlige mangler, skal de have topkarakteren 12. Det betyder altså, at der ikke længere skelnes mellem den elev, som udviser en ekstraordinær præstation og den elev, som blot opfylder fagets mål.

På landsplan vil man bestræbe at få følgende karakterfordeling blandt de elever, som består: 10% vil få karakteren 2, 25% vil få 4, 30% vil få 7, 25% vil få 10 og 10% vil få 12.

Den større vægt på målopfyldelsen, og det faktum at mediefagselever allerede skal have deres første karakter få måneder efter skolestart, har fået en del lærere til at anvende test. Flere lærere har anvendt test både i forhold til det filmhistoriske og filmteoretiske forløb for mere præcist at få en fornemmelse af elevernes målopfyldelse. Desuden skal man være opmærksom

på, at hvis man giver en elev en dumpekarakter (0 eller -3), og eleven klager, skal læreren kunne begrunde sin karakter med udgangspunkt i elevens manglende evne til at opfylde læreplanens mål. Her kan en test måske også være behjælpelig.

Man drøftede, hvilken indflydelse det nye karaktersystem vil få på eksamen og i den forbindelse censor og eksaminators forhåndsvurdering af elevernes produktion. Tidligere har man godt kunnet vurdere en produktion til f.eks. karakteren 7/8. Nu tvinges man i højere grad til at give en absolut karakter i sin forhåndsvurdering, fordi det virker mindre sandsynligt, at man vil vurdere en produktion til f.eks. 4/7. Samtalen omkring produktionen har selvfølgelig stadig en betydning, men det blev atter fremhævet, at mediefag er et resultatorienteret fag, hvorfor den konkrete produktion stadig tillægges størst betydning.

Hans Oluf Schou gjorde opmærksom på, at prøveformen på B-niveau giver mulighed for, at censor, eksaminator og eleverne ser produktionen sammen, og at eleverne laver en kort indledende præsentation i gruppen. Eleverne kan f.eks. vælge at vise hele filmen, uddrag fra filmen eller evt. vise en PowerPoint-præsentation med klip fra filmen samtidig med, at de fremhæver elementer i deres produktion. Denne indledende præsentation må max. vare 15 min. pr. produktion og indgår i en helhedsvurdering af produktionen. Elevernes produktion må max. vare 10 min. Efterfølgende eksamineres eleverne individuelt i produktionen. Hans Oluf Schou vil skrive en vejledning til denne såkaldte præsentation, som vil komme til foråret inden sommerens eksamen.

Den sidste halve time blev traditionen tro brugt på medielærerens hobby, nemlig at se en elevproduktion og efterfølgende give den karakter og denne gang efter den nye skala. Det kan oplyses, at forsamlingen var betryggende enig om karakteren.

Præsentation
Studiebeskrivelse - ex: studiebeskrivelse
Planlægning: 2. q = 75 km → 3. q = 50 km?!

Mediefag

-I FREMGANG OG UDVIKLING

5 procent af landets gymnasieelever har nu mediefag, ifølge den seneste oversigt fra Undervisningsministeriet. Før reformen havde vi kun fat i 0,2 procent af eleverne, så det kan vel siges at være **e n p r o c e n t v i s f r e m g a n g**, der næsten ikke kan skrives i tal, og tallene fortæller selvfølgelig heller ikke hele historien. Det gør tal jo aldrig.

AF FAGKONSULENT HANS OLUF SCHOU

I SIDSTE NUMMER AF CUT indledte jeg også mit hjørne med at konstatere en fremgang, så det er ikke særlig nyt eller originalt, og selv om fremgangen også har skabt problemer af forskellig art, så er det immervæk en glædelig succes for et fag, som er gået fra at være et godt og stærkt valgfag til nu også at være et fag, som skolerne er nødt til at have på programmet for at kunne være med i konkurrencen om eleverne. Ja, undskyld den kommercielle sprogbrug, men sådan vil verden være indrettet efter overgangen til statsligt selveje fra januar, 2007, men det vil jeg vende tilbage til ved en senere lejlighed.

Fremgangen har bl.a. medført, at faget har fået tilført et stort antal nye lærere – vikarer og kandidater i uddannelsesstillinger med friske indtryk og impulser fra universiteterne. Jeg er selv en af dem, der har haft stor fornøjelse af at få tilført nyt blod til skolen både i form af kandidat og vikarer, og fremgangen har også haft den glædelige effekt, at deltagerantallet på de fagdidaktiske kurser igen er steget, så der både i år og sidste år har været tæt på 20 deltagere.

Medlemstallet i Medielærereforeningen er som følge af udviklingen steget markant – også fordi der er åbnet op for samarbejdet med lærerne fra de andre gymnasiale uddannelser. Alt sammen meget glædeligt og forfriskende!

Vi ved alle, at der også er store problemer involveret i en sådan ekspansion i form af merarbejde med udstyr, organisering og logistik, for små lokaler og meget mere, men det ved vi godt, og det er ikke emnet denne gang.

Jeg fornemmer desuden, at der nogen steder godt kan være problemer, når der sker så store forskydninger i fagenes place-

ring på skolen. I og med at de fire kunstneriske fag er blevet sidestillet i forhold til valg af fag i l.g., så vil det selvsagt have indflydelse både på de fag, der før var obligatoriske og de fag, som nu er kommet med i valgpuljen. Det er en konsekvens af reformen, og set fra min stol afspejler det de forskydninger, der er sket i elevernes Interesser i de seneste 10 år. Mediaspektet spiller en stadig større rolle i deres tilværelse både som underholdning og som informationskilde. De unge er stadig optaget af musik, de interesserer sig for de nye billedkunstformer og moderne design, og det ser ud som om de i høj også går i teatret, og mange elsker selv at medvirke i dramaforestillinger. Det er jo også tydeligt, at tendensen i tidens skoleforestillinger er, at kunstformerne arbejder sammen, så der er tale om multimedieforestillinger, hvor de forskellige kunstarter spiller sammen i en slags totalteater, hvor alle kompetencer involveres og aktiveres. Der er med andre ord tale om en større jævnbyrdighed mellem de kunstneriske fag, hvor de i stedet for at være hinandens ufrugtbare konkurrenter kan være hinandens medspillere. Jeg ved godt, der er stillinger og penge involveret, som i en tilfælde kan gøre billedet af forholdene knap så idyllisk. Men jeg tror, det kan være en god idé at tænke de kunstneriske fag på denne måde. En gymnasieskole kan så afgjort ikke fungere optimalt uden et levende musikliv, en dynamisk dramatik, en spændende formidling af billedkunst og selvfølgelig et aktivt film- og mediemiljø.

C-niveau eksamen

Den første spændende udfordring i reformen, der skulle afprø-

ves, var sidste års C-niveau eksaminer, og det er mit indtryk fra møder og indberetninger, at det i det store og hele gik godt. Jeg har faktisk ikke fået indberetninger om decideret dårlige oplevelser, selv om der selvfølgelig har været masser af tilvænning til den korte tid, de små produktioner og den opdelte eksamensform. Mange har direkte skrevet og sagt, at det faktisk ikke var så svært at nå at snakke om begge dele på den tid, der var afsat. Det har været dejligt at høre. Ikke dermed sagt, at det er den endelige og bedste form, men det har fungeret, og det er en god ballast at gå videre med.

Der hvor en af de svære øvelser lå var at blive enige om det 'rigtige' niveau for evaluering af elevernes produktioner, som hverken måtte slagtes eller overvurderes, men vurderes i forhold til de faglige mål, der er krævet i læreplanen. Der har altid kunnet forekomme uenigheder og diskussioner mellem eksaminator og censor, når det har handlet om elevernes produktioner, og det er mit indtryk, at uenighederne ikke har været voldsomme i forbindelse med C-niveauet. Men jeg hører altid gerne om den slags (oftest) spændende diskussioner, som kan bruges til at vi alle bliver klogere.

Læreplans- og vejledningsændringer på B-niveau

Der er sket en meget væsentlig ændring af vores læreplan på B-niveau, som jeg vil forklare her: Gruppeeksamen er afskaffet, og det har vi måttet forholde os til. Vi har valgt at forsøge at lave en individuel eksamensform, som bevarede lidt af et gruppepræg, i hvert fald som en indledende manøvre. Der er ingen tvivl om, at eleverne fremover skal til eksamen enkeltvis i den produktion, de har lavet sammen med deres arbejds- og produktionsgruppe. Det fremgår tydeligt af den ny udgave af læreplan og vejledning. Hver elev har 15 minutter til sin eksamination. Men for at bevare en mulighed for at stå frem som gruppe og fremvise den færdige eksamensproduktion, har vi indbygget en præsentation af produktionen, som maksimalt må vare 15 minutter. Her kan gruppen vise hele produktionen eller væsentlige del af den og fremlægge centrale rammer og referencer, som er væsentlige for forståelse af samme produktion. Det vil for det første gøre det muligt fysisk at vise sig som gruppe foran produktionen, for det andet vil det give gruppen mulighed for at ramme produktionen ind og for det tredje vil det kunne give den enkelte elev en ro før den individuelle eksamination. Denne nyskabelse er til dels lånt fra anden side, og jeg vil vende tilbage til, hvad den kan bruges til ved en senere lejlighed. Det har allerede været diskuteret på sensommerens karaktermøder, hvor der var flere gode forslag til indhold og anvendelse. Et gennemgående træk var, at grupperne ikke nødvendigvis skal bruge de 15 minutter til at vise hele deres produktion, med mindre den er kort eller ikke kan præsenteres uden at blive vist i helhed. Tiden kan bruges til mundtlig præsentation af vigtige pointer og til at henlede censors opmærksomhed på centrale forhold.

Men censor skal selvfølgelig stadig have produktionerne tilsendt mindst en uge i forvejen, så man må gå ud fra at han/hun er vel forberedt – som hidtil.

Der er desuden kommet en tilføjelse til vejledningen under paragraf 3.4 om 'samspil med andre fag', hvor vi uddyber, hvordan de kunstneriske fag kan indgå i samarbejde med andre fag. Det anviser både om samarbejdsmuligheder og peger på nød-

vendigheden af særlig tilrettelæggelse og skemalægning for at samarbejde kan fungere.

Der er ikke sket ændringer med hensyn til C-niveau.

NB! - Angående det kommende års eksamensafvikling, så er det vigtigt at præcisere, at sommerekksamen 2007 vil foregå uændret for de sidste film- og tv-hold / 3.g'erne. Det vil sige at den nuværende gruppeeksamen stadig vil være gældende for de sidste film- og tv-hold. Dette for at rette den fejlfortolkning at gruppeeksamen også var afskaffet for disse hold.

B-niveau – antal forløb og produktioner!

Hvor mange teori/analyse-forløb skal man lave på B-niveau for at opfylde kravene i læreplanen!?

I vejledningen uddybes dette i en formulering, der siger, at 'der bør gennemføres 3 større teoretisk-analytiske forløb'. Og så tilføjer vi, at 'herudover kan man eventuelt arbejde med mindre forløb...'.

Hvordan tæller nu de (måske) 2 mindre forløb, man nåede med holdet på det 1. års C-niveau. B-niveau er jo fra 0 til 200, så selvfølgelig tæller de med i regnskabet, og for mig at se er det vigtigste, at de opfylder de faglige mål om, at de skal beskæftige sig med film tv, fakta og fiktion og blandingsformer, og så må den enkelte mediefagslærer vurdere, om dette mål er nået, for der er jo, som reformen præciserer, flere veje til opfyldelse af de faglige mål. Jeg kan ikke udstikke den eneste rigtige vej, men jeg vil gerne rådgive enhver som ringer og ønsker en snak om det. Min egen vej er, at jeg det første år, hvor jeg fik 10 nye i studieretningsklassen til januar, som skulle opgraderes, nåede et lille gyserforløb (2 spillefilm og nogle anslag) og et lidt større faktaforløb, og nu er jeg i gang med et større forløb om noget med 'brud og multiplot', og så vil jeg til foråret lave et faktaforløb i forbindelse med vores studietur til London, hvor eleverne skal lave en produktion. Vi har kun en lektion pr. uge, så vi har 50 lektioner tilbage til 3.g, hvilket giver et langstrakt forløb, hvor vi ses for lidt, men det er en anden historie. I 3.g vil jeg så lave det 3. større forløb. Studietursforløbet laves i samarbejde med engelsk.

Hvad så med antal produktioner på B-niveau?: Mine elever laver her i efteråret en fiktionsproduktion, til foråret omtalte faktaproduktion, og i 3.g laver de så deres eksamensproduktion. Eleverne laver manuskript og storyboard som lektier i løbet af ugerne, hvilket betyder at grupperne skal mødes og arbejde for at kunne aflevere disse skriftlige opgaver, som jeg har fået elevtimer til. Klassen var ikke til eksamen efter 1.g, hvor vi i stedet havde en årsprøve på 2 dage, hvor eleverne skulle lave en minutproduktion, hvor de havde fået et tema i form af en film-sætning, som skulle indgå på et eller andet niveau i filmen. Der skulle være mindst 20 klip, og filmen skulle formidles og blev evalueret af dem selv, af klassen og af lærerne. Det var en lærerig og fin oplevelse.

Jeg håber mit eksempel kan bruges som netop eksempel, for det giver jo også en anden rytme og tilrettelæggelse, hvis mediefags medvirken slutter efter 2.g, og derfor har mange flere timer samlet.

Noget andet er, at flere lærere har kontaktet mig om muligheden for at lukke elever ind på B-niveau hold, selv om disse elever ikke har været igennem C-niveauet. Eleverne har hørt fra

andre hvor spændende faget er og vil nu gerne med på holdet - eller de vil tage det som valgfag i 3.g/2.hf, selv om de ikke har det på C-niveau. Nogle rektorer synes godt det kan lade sig gøre, men min klare holdning er, at det skal man sige nej til. Det er en underminering af fagets substans, det er en mangel respekt for faget, og vi skal sige nej. Kontakt mig i sådanne tilfælde!

Udvikling og efteruddannelse

Der er heldigvis stadig masser af gang i fagets udvikling og forsøg på at gøre vores Individuelle viden til fælles viden. Det har altid været et karakteristisk træk ved vores fag. Der skal være B-niveau kursus til foråret, og vi diskuterede på det seneste bestyrelsesmøde i foreningen, hvor jeg var deltager, at afholde en konference med fokus på, hvordan man kan arbejde for eleverne på eliteniveau i form af mere samarbejde mellem både det praktiske og det teoretiske miljø (Filmskolen, universiteter, filmhøjskoler, DR, TV2 og filmbyen...).

Vi har desuden foreslået Undervisningsministeriet nogle indsatsområder, som vi vil arbejde videre med over de kommende par år: Mediefag i samspil med naturvidenskab, mediefag som innovationsfag i samspil med hxx og htx, mediefag som kommunikations/formidlings og journalistik fag i samspil med dansk, sprogfag og it, mediefag som globaliseringsfag i samarbejde med sprogfag og samfundsfag – og desuden en opsamling og formidling af vores erfaringer med forskellige evaluerings- og prøveformer.

Lyder det overvældende – ja, måske, men det skal først og fremmest ses som nogle pejlemærker i forhold til forskellige udviklingsmuligheder.

7-trins karakterskalaen

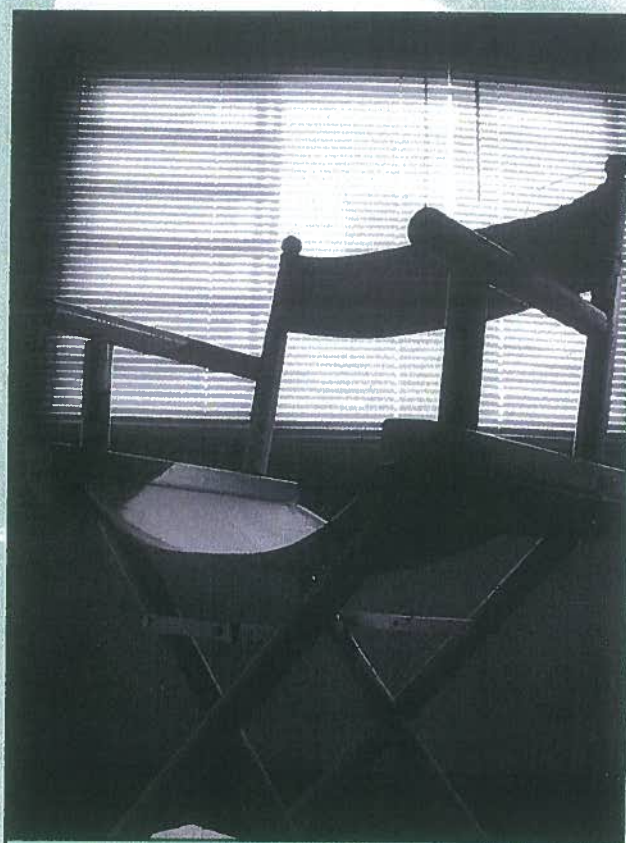
Vi har afholdt 4 regionalmøder om den ny karakterskala, og jeg tror tæt ved halvdelen af fagets lærere har været til stede ved disse møder, hvor også ovenstående ændringer af eksamen har været fremlagt og diskuteret. Det har været godt og spændende, fordi vi har brugt tiden på at øve os i at bruge den ny skala, som man kan have visse betænkeligheder ved, men som vi skal kunne bruge allerede ved den første terminskaraktter til november. Vi skal altså kunne give karakter til hver enkelt elev ud fra hvad han/hun kan i forhold til de faglige mål. Vi er nødt til at have foretaget en måling, en evaluering af eleven ud fra en absolut vurdering af, hvad han kan. Det har vi vel altid gjort, vil mange sige, men nu står der altså, at vi skal gøre det absolut og ikke ud fra en relativ vurdering af, hvor eleven ligger i forhold til de andre i klassen. Der er en forskel, og vi skal også kunne argumentere godt for karakteren, for det er jo også nyt for eleverne, men mon ikke vi er kommet i træning og har vænnet os til de ny karakterer, når vi kommer frem til de første eksaminer.

Jeg har lavet en indholdsbeskrivelse af karakterer 12, 7 og 02 i den ny udgave af vejledningen, som I kan finde på www.uvm.dk under nye karakterer. Jeg håber det hjælper lidt, men ellers vil jeg råde til, at I snakker med kollegerne på lærerværelset og mediefagskolleger om det. Dansk lærerne har allerede givet de første stilekarakterer efter den ny skala, og så vidt jeg har lyttet mig til er det gået nogenlunde godt. Men I er også velkommen til skrive en mail til mig.

Det var alt for nu!

$C+B \rightarrow B$

elite og udviklingssamarbejde

Fagkonsulent Hans Oluf Schou
Vårkærvej 24, 8260 Viby J.
Tlf. 86 11 93 11.
E-mail: hans.oluf.schou@uvm.dk

Operation synlighed

Disse spalter handler om en operation – ikke *Rigets Operation Morgenluft* – men en forenings bestræbelse på at **syne i landskabet**. Mediefag er via elevernes valg blevet en mere synlig faktor. Fra film & tv's under én procent til mediefags nuværende størrelse på 5-6 pct. Det er en markant fremgang – men der er fortsat plads til vækst.

AF SØREN JACOBSEN

UD OVER AT VÆRE PRAKTISK særdeles Invoieret i indførelsen af mediefag C og B på vore egne skoler – oftest er vi jo kun 1-2 mand om at bestyre mediefagsbutikken – arbejder vi i bestyrelsen på at skabe kontakt til de andre nordiske mediefagsforeninger. Hensigten er, at vi på den måde kan deltage i hinandens mediekonferencer. Den norske medielærerforening inviterer interesserede danske medielærere til at deltage i mediekonferencen i Bergen i maj måned 2007. Kontaktadresser er: www.lmu.no og www.mediedager.no. Det norske initiativ falder fint i tråd med den planlagte festival i Frederikshavn, Laterna Nordica, som ønsker at blive en arena for mediepædagogiske netværk og konferencer. Som vi nævnte i sidste nummer af CUT, er Medielærerforeningen organ for ungdomsuddannelserne – gymnasiet, hf, hhx, htx. Vi skal endnu engang opfordre hhx- og htx-lærere til at blive medlem og benytte vore kursustilbud. En vej til opnåelse af synlighed og repræsentation er at komme på banen i forhold til udviklingskurserne med ministeriel støtte. Bestyrelsen har besluttet at lægge billet ind på "Eliten": De stærke talentfulde. Hvordan kan vi mediefagslærere anviser en vej til videre kvalifikation og talentudvikling? Bestyrelsen kunne tænke sig, at medielærerforeningen stod for afholdelse af et kursus, der inviterede repræsentanter fra filmmiljøerne i Danmark: filmskolerne, universiteterne, videoværkstederne, DR, TV2 med henblik på at skabe kontakter til de produktive miljøer og at formalisere et samarbejde. Initiativet skal også ses som en bestræbelse på at få mediefag markeret i forhold til forskerspireprojekter. I foråret afholdt medielærerforeningen som bekendt et kursus i mediefag-C. Det er nu bestyrelsens hensigt at afholde et lignende kursus for mediefag-B i marts 2007. Se annonceringen andetsteds i dette nummer af CUT – og reserver tid og økonomi til dette vigtige kursus!

Efteruddannelseskursus om mediefag på B-niveau den 5.-6. marts 2007

Vær opmærksom på, at der vil blive afholdt et todages kursus om det nye B-niveau med oplæg, erfaringsudveksling og diskussion.

De foreløbige programpunkter er:

- > Eksempler på teoriforløb. Adskillelse af C- og B-niveau
- > Praktiske produktioner: Indfrielse af læreplanens krav og indplacering i den samlede undervisning
- > Eksamen på B-niveau, herunder brugen af den særlige præsentation af gruppeprojekt og evaluering af præstationer (teoretisk/praktisk)
- > Erfaringsopsamling generelt: problemfelter og nye landvindinger
- > Forum for internationalisering, studerejser
- > Seneste nyt fra fagkonsulenten
- > Gæst udefra

TID

Mandag den 5. marts kl. 11.00 -
tirsdag den 6. marts kl. 15.00

STED

Magleås Kursuscenter (Birkerød)

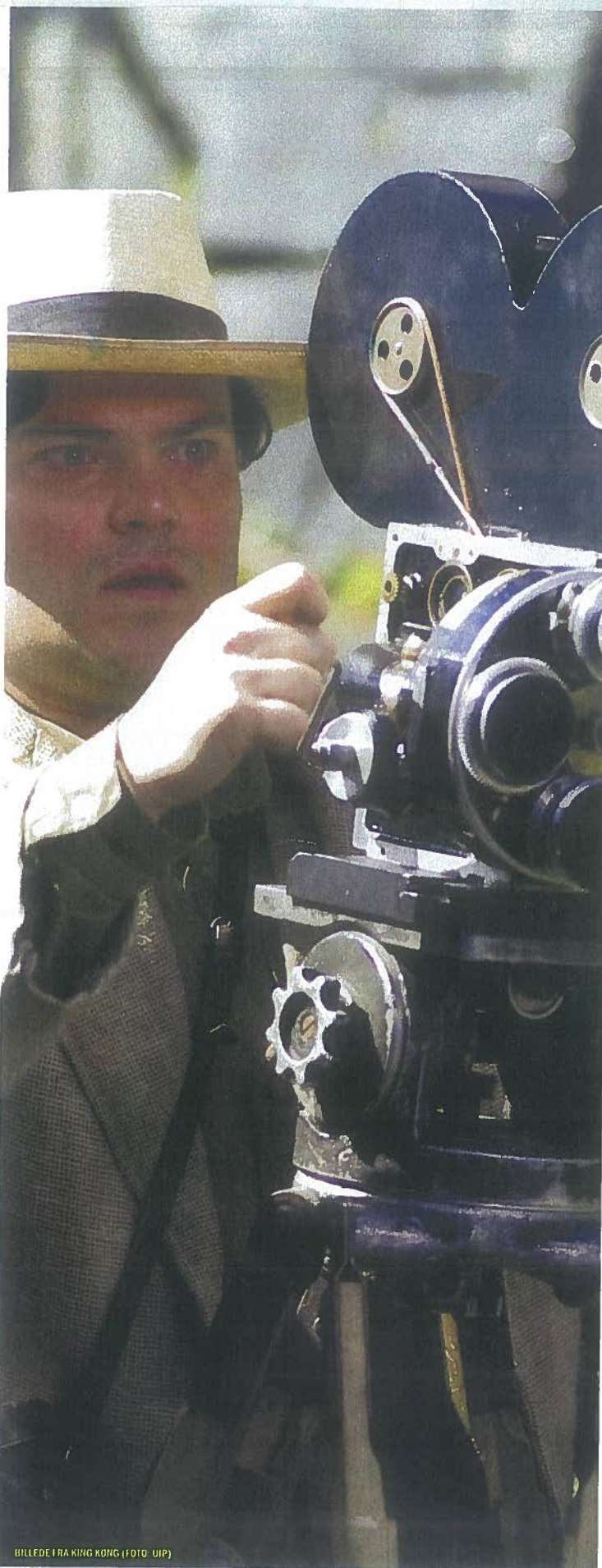
PRIS

Kr. 2.100,-

Endeligt program vil blive annonceret i Gymnasieskolen, på EMU og SkoleKom-konferencen inden jul, men vi vil gerne have en tilkendegivelse af interesse inden 1. november. Vi ser tilsvarende gerne, at behov og ønsker i forhold til programmet også meldes ind.

I kan malle til henningsboetner@hotmail.com

Kurstilrettelæggelse: Kirsten Andersen og Henning Bøtner Hansen

BILLEDE FRA KING KONG (FOTO: UIP)